Отадвить градеч

нека да знае и нека види
една българка
как се урвка не се предава
родена въ робство, как пре свободно

а Дудешти, Дунце Тони
ах кой сега сѣ, дѣ сѣ горкане
да ги целуна сестра целувки.
Сбогом о робе, сбогом навеки
Куде знаеш, и кой ти знае
Кой може каза, какъ ще бъде
гесть тъ ли горки и сокаяни
ще порасте ще вие у невробство
сроци

тъ нѣмать майка, болка дѣ избиръ.
нѣмать родина, ~~[illegible]~~ родина, чуди отъ вѣра чуди навечки.
Сбогом родино мила родино
сбогом прекрасна земя злощастна
сбогом о Загро мъгомилно
о българске момко.....
колко тренаде ~~[illegible]~~ да види
величъ свободна, предъ нъ силна
ти пакъ на ново подлеки справомъ

горка горчица нѣмаш горкене
ти тъ послѣдна времна разлуха
дайна здравъ въ очи
дѣто почивать родителе
изгасналъ погледъ не вади очи
въздухъ времени, що сиво гледи
тъ ръ тъ въ свъта родени.

колко ти хлавки не ще се видеръ
съ Мисри бащини
свъта родителе милого баре
не ще пордеш, тъ ли прецъ черна
на тъ вѣчубина, гроба забравенъ
забравенъ — по гробъ плени
ко о родино, нека тъ хладни
вѣлни Дудена, или горъ хладенъ Дунецъ
де ти донесе сетне поздравъ
на онъ кеда щеще е милина
кодъ умре, вѣдно разлуха
слуги види и слуша твойто тадавъ